

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 23CoE/99/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714212121  
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714212121.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne vo veci výkonu rozhodnutia oprávneného: Z. W. R., bytom Y. XXXX/XX, R. U., zastúpeného Mgr. Zuzanou Grošaftovou, advokátkou, so sídlom Stred 50/26, Považská Bystrica, proti povinnej: J. G. R., bytom Y. XXXX/X, R. U., zastúpenej JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou, so sídlom Železničná 90/12, Považská Bystrica, o nariadenie výkonu rozhodnutia o styku oprávneného s maloletou G. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/X, R. U., zastúpená v konaní opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny R. o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 15. apríla 2015, č. k. 7Em/2/2014-36 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 6. mája 2015, č. k. 7Em/2/2014-39, takto

### rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh oprávneného na výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 10P/119/2012-71 zo dňa 16.04.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/48/2014-103 zo dňa 09.10.2014, a to s poukazom na § 272 ods. 2 a 3 OSP. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že oprávnený navrhol výkon vyššie uvedeného rozhodnutia, ktorý odôvodnil tým, že povinná mu odmieta dieťa odovzdať a umožniť s ňou styk podľa rozhodnutia. Zo správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny R. U. zo dňa 22.12.2014 súd prvého stupňa zistil, že matka bola zo strany úradu poučená o všetkých právach oprávneného a možných následkoch pri úmyselnom nedodržiavaní realizácie právoplatného rozsudku o úprave styku otca s dieťaťom. Povinná predložila lekársku správu od detskej psychiatričky J. M.. Maloletá pri pohovore uviedla, že nechce byť s otcom osamote, bola by s ním iba v prítomnosti matky. Úrad práce sociálnych vecí a rodiny neodporučil, aby bolo dieťa nasilu odobraté matke za účelom realizácie styku s otcom a bolo by vhodné, aby rodičia vyhľadali pomoc mediátora a pokúsili sa dohodnúť alebo sa zúčastniť konzultácií u psychológa aj s dieťaťom. Povinná k návrhu predložila vyjadrenie zo dňa 15.12.2014. Z lekárskej správy J. F. M., detského psychiatra vyplýva, že konfliktné prostredie a manipulácia maloletej s oprávneným smeruje k vážnym psychickým poruchám - maloletá zostáva sama so svojimi problémami, nevie sa zorientovať v tom, komu môže veriť. Oprávnený sa k správe Úradu práce sociálnych vecí a rodiny R. U. vyjadril. Dňa 03.03.2015 sa uskutočnil výsluch povinnej. Zo záznamu na DVD, na ktorom je zachytené stretnutie zo dňa 26.11.2014, vyplýva, že pri odovzdávaní dieťaťa sa zúčastnili aj otec a brat povinnej a brat oprávneného, maloletá sa túlila k povinnej a na otázky, či pôjde s oprávneným, odpovedala negatívne. Oprávnený sa k maloletej ani neprihovoril. S poukazom na vykonané dokazovanie, na obsah vyjadrení oboch rodičov a kolízneho opatrovníka, súd prvého stupňa dospel k záveru, že v danom prípade nedochádza k vedomému a úmyselnému nedodržiavaniu predmetného rozhodnutia povinnou. Matka preukazuje ochotu poskytnúť otcovi aj termíny mimo upraveného styku s maloletou. Ako vyplýva z predložených dôkazov, maloletá odmieta styk s oprávneným a v danom prípade tak ako odporučil kolízny opatrovník, nie je vzhľadom na psychický stav maloletej a jej nevdôlu na styk s oprávneným vhodné pristúpiť k výkonu rozhodnutia odobratím maloletej a jej odovzdaním súdom. Súd prvého stupňa zastával názor, že v danom prípade je v prvom

rade potrebné vytvoriť pozitívny prístup maloletej k styku s oprávneným, zabezpečiť, aby pri odovzdávaní dieťaťa neboli prítomné iné osoby okrem oprávneného, povinnej a maloletej a pokojnou komunikáciou medzi účastníkmi primäť maloletú k styku s oprávneným, pričom aj oprávnený musí vo vzťahu k maloletej aktívnejšie pristupovať a nielen pasívne očakávať reakciu maloletej. Ako vhodné sa javí aj spoločná konzultácia u psychológa, aby sa vytvoril vzťah maloletej k oprávnenému. Na základe uvedených skutočností súd prvého stupňa dospel k záveru, že v danom prípade nepristúpi k ukladaniu pokút povinnej ani k výkonu rozhodnutia a z uvedeného dôvodu návrh oprávneného zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený z dôvodu, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s podstatnými skutočnosťami a nesprávne vyhodnotil predložené vyjadrenia a dôkazy. Uviedol, že stretnutia s maloletou prebiehajú tak, že dieťa nie je primerane oblečené a nie je pripravené ani psychicky. Povinná ani raz nepripravila dieťa na styk s otcom a ani raz neumožnila otcovi dieťaťa stretnúť sa s dcérou osamote. Mal za to, že súd prvého stupňa žiadnym spôsobom neskúmal konanie matky, ako a s akým výsledkom pripravuje maloletú na styk s otcom bez jej prítomnosti. Dôvodil, že povinná účelovo vedie dieťa k negatívnemu postojú k otcovi a snaží sa ho „vymazať“ zo života dcéry, o čom svedčí opakované súdne konanie o zmenu priezviska dieťaťa na základe jej návrhu. Poukázal na to, že ak povinná otvorí v súdom stanovený čas na styk dieťaťa s otcom oprávnenému dvere, neznamená, že nedochádza k vedomému a úmyselnému nedodržaniu predmetného rozhodnutia. Nakoľko v posledných 4 rokoch otec nebol s dcérou osamote, a teda nemohol mať na ňu negatívny vplyv, je zrejmé, že nechota dieťaťa byť s ním bez prítomnosti matky, je výlučne výsledok vplyvu povinnej. Oprávnený namietal, že súd prvého stupňa v napadnutom uznesení neupresnil, kto má mať pozitívny prístup, ani ako primäť maloletú ku styku s otcom. Ďalej uviedol, že z DVD záznamu, ktorý ako dôkaz predložila povinná, vyplýva, že povinná vystavila maloletú nadmernému stresu, čo napokon aj účelovo riešila návštevou u detskej psychiatričky, a práve toto sa snažila využiť ako negatívny argument voči oprávnenému. Oprávnený mal za to, že aktívnejší prístup k maloletej je z jeho strany za súčasnej situácie nerealizovateľný. Nesúhlasil s vyhodnotením situácie zaznamenatej na CD nosiči zo strany opatrovníka maloletej aj s tým, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny R. nepredvolal otca, aby videl, ako dieťa na neho reaguje bez prítomnosti matky a ako sa k nemu chová. Opakovane poukazoval na znalecký posudok R.. H. T.. Záverom oprávnený uviedol, že sa na predvolanie dostavil do Centra poradensko-psychologického poradenstva a prevencie. Oprávnený navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a návrhu otca na výkon rozhodnutia vyhovel.

Povinná v písomnom vyjadrení k odvolaniu oprávneného poukázala na to, že otcovi v jeho práve na starostlivosť a výchovu maloletej nebráni a ani mu ju nezakazuje. Poprela, že by dieťa na styk s otcom nepripravovala. Uviedla, že otec v poslednej dobe nevyužíva termíny stanovené súdom, v niektorých prípadoch mešká, o čom povinnú niekedy ani neupovedomí. Napriek tomuto správaniu mu povinná poskytuje náhradné termíny, ktoré nevyužíva. Poukázala na pomalé zlepšenie správania sa dcéry k oprávnenému, ktoré je zaiste vyvolané aj jeho pokojným prístupom. S hodnotením správy psychiatra zo strany oprávneného povinná nesúhlasila. Ďalej uviedla, že znalecký posudok odporučil povinnému psychoterapiu, aby bol schopný vytvoriť si vzťah s dcérou, túto liečbu však neabsolvoval. Povinná v závere poukázala na pokročilé štádium svojho rizikového tehotenstva. Uznesenie súdu prvého stupňa žiadala ako vecne správne potvrdiť.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny R. U. (ďalej len ÚPSVaR“) zaslal k prebiehajúcej odvolaciu konaniu informácie, že dňa 13.05.2015 požiadal oprávnený o sprostredkovanie stretnutia za účasti psychológa, dieťaťa, matky a otca, za účelom zlepšenia vzťahov. Dňa 22.05.2015 zaslala povinná odpoveď na ponuku na spoločnú konzultáciu u psychológa, ako požadoval oprávnený. V predmetnom vyjadrení povinná uviedla, ako prebiehajú stretnutia oprávneného s maloletou, pri ktorých je potrebné ponechať dieťaťu čas, aký potrebuje, aby si zvyklo. Stretnutia v prítomnosti ÚPSVaR nepovažovala povinná, na základe porady s klinickou detskou psychologičkou, za najlepšie riešenie pre maloletú, nakoľko je tým vystavovaná novému prostrediu a osobám, čo môže u nej spôsobiť komplikácie. Zdôraznila, že jej stav jej nedovoľuje absolvovať zvýšenú záťaž, a preto so spoločnou konzultáciou u psychológa bude súhlasiť len vtedy, ak to bude v najlepšom záujme maloletej, nie oprávneného a jeho právnej zástupkyne a až vtedy, keď nebude ohrozovať svoje zdravie a zdravie svojho ďalšieho dieťaťa.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 OSP z týchto dôvodov:

Podľa § 272 ods. 1 písm. a) OSP súd je oprávnený nariadiť výkon rozhodnutia na základe vykonateľného rozhodnutia súdu.

Podľa § 272 ods. 3 OSP pred nariadením výkonu rozhodnutia podľa odseku 1 súd písomne vyzve povinného, ktorý sa odmieta podrobiť rozhodnutiu podľa odseku 1, aby sa rozhodnutiu podrobil. V tejto výzve upozorní tiež na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí. Ak sa javí, že účel výzvy možno lepšie dosiahnuť pojednávaním, sudca je oprávnený nariadiť pojednávanie a môže na predvolat' povinného, oprávneného, maloleté dieťa, zástupcu príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately alebo zástupcu príslušného orgánu obce.

Podľa § 272 ods. 5 OSP súd je oprávnený pred nariadením výkonu rozhodnutia podľa odseku 1 požiadať príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, prípadne príslušný orgán obce o poskytnutie súčinnosti pri zisťovaní informácií o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu a o poskytnutie súčinnosti pri preverení týchto dôvodov najmä v mieste pobytu dieťaťa alebo v mieste, kde sa dieťa zdržiava, v škole alebo u poskytovateľa zdravotnej starostlivosti.

Podľa § 273 ods. 1 OSP ak výzva súdu podľa § 272 ods. 3 zostane bezvýsledná, súd je oprávnený uložiť povinnému, ktorý neplní dobrovoľne rozhodnutie podľa § 272, pokutu vo výške 200 eur. Pokutu možno uložiť aj opakovane. Výnos pokút je príjmom štátneho rozpočtu.

V pojednávanej veci z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že oprávnený - otec maloletej G. R. sa návrhom zo dňa 28.11.2014, domáhal výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletou, a to na podklade rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 10P/119/2012-71 zo dňa 16.04.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.10.2014 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/48/2014-103 zo dňa 09.10.2014. Predmetným rozsudkom Okresný súd Považská Bystrica upravil styk oprávneného s maloletou, tak, že oprávnený má právo stretávať sa s mal. G. každú stredu od 17.00 hod. do 19.00 hod., sobotu v každom párnom kalendárnom týždni od 13.00 hod. do 15.00 hod. tak, že si dieťa vyzdvihne pred bytom matky a vráti jej ho späť pred jej byt s tým, že styk sa bude realizovať bez prítomnosti matky.

Oprávnený svoj návrh na výkon rozhodnutia odôvodnil tým, že na základe vyššie uvedeného rozhodnutia skúšal styk s maloletou dcérou realizovať, avšak bezúspešne, nakoľko povinná maloletú na styk s ním nepripravuje ani po stránke psychickej, ani organizačne, a tým neplní právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie. Oprávnený namietal nerealizovanie styku s maloletou v dňoch 12.11.2014, 15.11.2014, 19.11.2014 a 26.11.2014, kedy dcéra s oprávneným odmietla ísť, pričom ani nebola pripravená.

Na základe uvedeného súd prvého stupňa matku - povinnú výzvou zo dňa 05.12.2014 písomne vyzval na dobrovoľné podrobenie sa súdnemu rozhodnutiu Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 10P/119/2012-71 zo dňa 16.04.2014 a na umožnenie styku oprávneného s maloletou dcérou. Povinná bola súčasne upozornená na následky v prípade, ak predmetná výzva zostane bezvýsledná. Povinná vo vyjadrení k predmetnej výzve okrem iného uviedla, že dňa 12.11.2014 oprávneného upozornila na to, že je maloletá chorá, ktorú skutočnosť oprávnený aj sám preveril a návštevu po 20 min. sám ukončil. Dňa 15.11.2014 maloletá odmieta ísť s oprávneným, po 20 min. odišiel. Dňa 19.11.2014 maloletá opäť odmietla ísť s oprávneným, oprávnený odišiel po 30 minútach. Dňa 26.11.2014 oprávnený prišiel so svojím bratom, bol verbálne agresívny, dožadoval sa vydania maloletej, ktorá sa držala povinnej a odmietla ísť s oprávneným. Maloletá bola svedkom hodinovej agresie zo strany oprávneného a jeho brata. Maloletá bola v psychickom šoku, oprávneného sa panicky bojí. Dňa 29.11.2014 a dňa 03.12.2014 maloletá s oprávneným odmietla ísť, po jeho príchode ušla. Dňa 06.12.2014 mala maloletá vystúpenie, bol to náhradný termín na žiadosť otca, maloletá odignorovala balíček, ktorý doniesol oprávnený. Dňa

10.12.2014 maloletá oprávneného odignorovala. Povinná uviedla, že všetky termíny dodržala, v prípade, ak chcel oprávnený termín vymeniť, umožnila mu to.

Následne súd prvého stupňa napadnutým uznesením č. k. 7Em/2/2014-36 zo dňa 15. apríla 2015 zamietol návrh oprávneného na výkon rozhodnutia, nakoľko nemal preukázané, že v danom prípade dochádza k vedomému a úmyselnému nedodržaniu predmetného rozhodnutia povinnou.

Styk s mal. G. bol najskôr upravený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 6C/156/2010-65 zo dňa 07.10.2010 tak, že otec bol oprávnený sa s ňou stretávať každú prvú a tretiu sobotu a druhú a štvrtú nedeľu v mesiaci v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod., a to za prítomnosti matky. Rozhodnutie o úprave styku, ktoré oprávnený žiadal nútene vykonať, nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 31.10.2014. Od tohto obdobia sa mohol styk oprávneného s maloletou dcérou realizovať bez prítomnosti matky. Oprávnený podal návrh na výkon rozhodnutia o úprave styku dňa 28.11.2014, t. j. necelý mesiac po právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku. V návrhu na výkon rozhodnutia oprávnený uviedol štyri konkrétne prípady, kedy sa styk s maloletou dcérou nerealizoval z dôvodu nepripravenosti maloletej zo strany povinnej.

Z vykonaného dokazovania nemal odvolací súd za preukázané to, že by si povinná neplnila svoju povinnosť riadnej prípravy maloletej na styk s oprávneným. V konaniach o výkon rozhodnutia o úprave styku sa často stáva, že súd má k dispozícii protichodné vyjadrenia rodičov a je ťažké dospieť k jednoznačnému záveru, či si povinný rodič plní svoju povinnosť riadnej prípravy maloletého dieťaťa na styk s oprávneným rodičom vyplývajúcej mu z rozhodnutia o úprave styku. Riadna príprava na styk znamená povinnosť povinného rodiča maloleté dieťa na styk pripraviť nielen po materiálnej, ale aj po stránke psychologickú. Preto súd musí pri rozhodovaní o návrhu na výkon rozhodnutia skúmať okrem iného tiež to, do akej miery je povinným rodičom tvrdené odmietanie styku zo strany maloletého dieťaťa výsledkom jeho nedostatočného pôsobenia v rámci "riadnej prípravy na styk" alebo do akej miery je nerealizácia styku výsledkom pôsobenia iných faktorov (napr. vlastné rozhodnutie maloletého dieťaťa). V predmetnej veci nemal súd z vykonaného dokazovania za preukázané to, že by si povinná svoju povinnosť riadnej prípravy maloletého dieťaťa neplnila, a to ani po stránke psychologickú. Neúčast' na konzultácii na referáte orgánu SPODaSK, cieľom ktorej bolo zlepšenie vzťahov, povinná odôvodnila svojim rizikovým tehotenstvom.

Z obsahu súdneho spisu je podľa názoru odvolacieho súdu zrejmé, že v prípade mal. G.reba postupovať zo strany otca obzvlášť citlivo a so zvýšenou trpezlivosťou a v prípade jej nezáujmu je vhodné dohodnúť a predovšetkým aj využívať náhradné termíny. Oprávnený zrejme nemohol očakávať okamžitú zmenu v správaní maloletej len v krátkom časovom odstupe od právoplatnosti rozsudku, keď dovtedy prebiehali jej stretnutia s otcom len v prítomnosti matky. V záujme ďalšej výchovy mal. G. je potrebné udržiavať a prehĺbovať vzájomný vzťah s oprávneným. Z vyjadrenia povinnej vyplýva, že postupne k takémuto zlepšeniu vzťahu maloletej k oprávnenému dochádza, a teda tento môže postupne začať s aktívnejším prístupom k dcére, ktorý, ako uviedol v odvolaní zo dňa 07.05.2015, doteraz realizovať nemohol.

K námietkam oprávneného ohľadom nevymedzenia a neurčenia spôsobu zo strany súdu prvého stupňa, ako majú rodičia k maloletej pristupovať, odvolací súd uvádza, že toto nie je ani predmetom jeho činnosti. V napadnutom rozhodnutí podal prvostupňový súd len návod na zlepšenie situácie.

Cieľom konania o výkon rozhodnutia upravujúceho styk rodiča s maloletým dieťaťom je zabezpečiť, aby rodič, do ktorého osobnej starostlivosti nebolo maloleté dieťa zverené, mal možnosť stretávať sa s maloletým dieťaťom minimálne v čase určenom súdnym rozhodnutím. Je treba si uvedomiť, že pre oprávneného rodiča má právo styku nezastupiteľný význam, pretože mu garantuje, okrem iného (napr. právo dieťa vidieť, právo určiť miesto či spôsob trávenia času počas styku a pod.), možnosť práve v čase určenom súdom výchovne na dieťa pôsobiť. Základným predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia je, že povinný dobrovoľne neplní povinnosť, ktorú mu súd uložil vo vykonateľnom rozhodnutí. Je síce pravdou, ako uviedol oprávnený, že v konaní nebolo preukázané, že na jeho strane sú skutočnosti brániace stretávaniu sa s dcérou bez prítomnosti matky, avšak v posudzovanom prípade

na podklade vykonaného dokazovania odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, nemal preukázané, že povinná dobrovoľne neplní to, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie o úprave styku.

Odvolací súd záverom apeluje na oboch rodičov, aby vzájomne rešpektovali svoje rodičovské práva a povinnosti a aby k realizácii styku pristupovali objektívne, zodpovedne, bez presadzovania svojich záujmov a mali na zreteli predovšetkým záujem mal. G..

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.